

standsloven. Da der i øvrigt ikke er mulighed for at kontrollere, hvornår sygdom indtræder, er det fundet rigtigt her at fravige reglerne for udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge og tillade fortsat udbetaling af efterløn.

*b. Efterløn ved ophold på sygehuse, plejehjem, særfor-
sorgsinstitutioner eller i beskyttede boliger.*

Ophold på såvel almindelige som psykiatriske sygehuse er gratis for alle borgere, men der er typisk kun tale om midlertidige ophold, hvorunder patienten stadig vil have økonomiske forpligtelser uden for sygehuset. Det foreslås derfor, at efterlønsmodtagere, der er indlagt på sygehuse, fortsat skal have ret til udbetaling af efterløn.

For ophold på *særforborgsinstitutioner* og *plejehjem* gælder reglen i bistandslovens § 84, stk. 3. hvorefter der for personer, der ikke modtager pension efter den sociale lovgivning, fastsættes en betaling inden for en af socialministeren fastsat grænse (prisen for en plejehjemsplads ca. 130.000 kr.), således at pågældende bevarer samme beløb til personlige fornødheder som en pensionist i samme alder.

Betalingen for ophold i *beskyttet bolig* udgør 25 pct. af husstandsindkomsten opgjort efter særlige regler.

Da efterlønsmodtageren efter gældende betalingsregler må betale for opholdet på de nævnte institutioner, foreslås det, at efterløn fortsat udbetales under sådanne ophold.

c. Midlertidig standsning af udbetalingen af efterløn.

1. Ophold i udlandet i længere tid.

Standsning af udbetaling af efterløn på grund af længerevarende ophold i udlandet bevirker ikke, at retten til efterløn fortabes. Udbetaling af ydelsen genoptages, når medlemmet igen tager ophold her i landet.

*2) Standsning af udbetalingen på grund af forseelser
mod kassen.*

Ved forseelser mod kassen anvendes samme regler for alle medlemmer, hvad enten de har ret til dagpenge eller efterløn.

I konsekvens heraf vil det efter arbejdsløshedsforsikringslovens § 87 være muligt at udelukke et medlem fra ret til efterløn i et bestemt tidsrum. Efter udløbet af dette tidsrum genoptages udbetalingen af efterløn.

Udelukkelse i en periode indebærer ikke en udvidelse af adgangen til arbejde i efterlønsprio-

den, hvorved bemærkes, at der i praksis typisk kun sker udelukkelse fra ret til dagpenge for kortere tidsrum.

4) Økonomiske og administrative konsekvenser.

Under arbejdet i udvalget er der foretaget beregninger af udgifterne til udbetaling af efterløn. Disse udgifter er beregnet dels som bruttoudgifter, dels som nettoudgifter, idet indførelsen af efterlønsordningen må forventes at medføre besparelser for det offentlige på andre områder som arbejdsløshedsdagpenge, bistandshjælp og førtidspension.

I årene 1979-1981 forventes nettoudgifterne til udbetaling af efterløn til henholdsvis ca. 17.000, 22.000 og 27.000 modtagere at blive 345 mill. kr., 540 mill. kr. og 635 mill. kr.

Det foreslås, at udgifterne finansieres ved forhøjede bidrag til arbejdsløshedsforsikringen fra såvel medlemmerne af de anerkendte arbejdsløsheds-kasser som arbejdsgiverne. Disse forhøjelser foreslås fordelt sådan, at medlemmerne afholder $\frac{1}{3}$ af de øgede udgifter som følge af indførelse af efterløn, og arbejdsgiverne afholder $\frac{2}{3}$, beregnet på grundlag af de forventede udgifter de første 3 år. Efter denne periode må finansieringsspørgsmålet tages op, da det er en forudsætning for regeringen, at arbejdsmarkedets parter fuldt ud bærer nettoudgifterne ved ordningen.

I denne forbindelse foreslås det, at arbejdsgiverbidraget, der hidtil har været et fast beløb om året, ændres, således at det ligesom medlemmernes bidrag sættes i forhold til dagpengesatsens størrelse. Der foreslås ikke i øvrigt ændringer i reglerne om arbejdsgiverbidrag.

På grundlag af de forventede udgifter i de første tre år efter ordningens indførelse foreslås det, at det årlige medlemsbidrag forhøjes fra 2,25 til 3 gange dagpengenes størrelse (fra 506 kr. til 675 kr.).

Arbejdsgiverbidraget foreslås ændret fra 135 kr. årligt pr. forsikret helårsarbejder (i visse tilfælde 67,50 kr. eller 27 kr.) til 2 gange (henholdsvis 1 og 0,4 gange) dagpengenes størrelse i henhold til § 47. Dette vil på grundlag af den gældende dagpengesats medføre en forhøjelse til 450 kr. (225 kr. og 90 kr.) om året.

Forhøjelsen af arbejdsgiverbidraget med 315 kr. årligt svarer til godt 3 promille af den gennemsnitlige årsløn for samtlige arbejdere inden for Dansk Arbejdsgiverforenings område.

Der er ikke ved beregningen af nettoudgiften taget hensyn til det forøgede provenu af indkomstskatten ved indførelsen af efterløn, ligesom der